

Aigua Amiga

Vic, 18 i 19 de Març de 2025
Aigua: Convivència i supervivència

"L'aigua ens uneix: col·laboració, compromís i acció col·lectiva per a un futur sostenible. Convivència i supervivència."

Nº 54

Maig 2025

Index

- Aigua: Convivència i Supervivència** 3
Xavier Latorre, President de l'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua
- Hidroansietat i mitologema. És Catalunya Singapur?** 5
Lorenzo Correa, Vice-President de l'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua
- La digitalització amb AQUA360: Clau per fer front a la sequera i als reptes del futur** 8
Adrià Salvans, Aigües de Vic.
- Visita guiada a la ciutat de Vic** 10
Lorenzo Correa, Vice-President de l'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua
- Sequera / Inundacions, un binomi pervers i inseparable** 11
Xavier Latorre, President de l'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua
- La DANA de València en el Congrés REBUILD** 13
Lorenzo Correa, Vice-President de l'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua
- 3es. Jornades de l'Aigua a Vilassar de Mar** 15
Aigües de Vilassar – Mina Vella
- Imatges VI Congrés de l'Aigua** 16
Associació Catalana d'Amics de l'Aigua
- Una darrera cosa** 18
Associació Catalana d'Amics de l'Aigua

Aigua: Convivència i Supervivència

Aquest Congrés va arribar amb la coincidència de dos elements claus: d'una banda, la supervivència de l'episodi de sequera, el més important de les últimes dècades; d'altra, la presència d'un nou Govern que pretén enfrontar-se a l'esmentat episodi des de perspectives diferents.

Convivència perquè la lluita contra la sequera és i ha de ser una tasca col·lectiva, en la que tots deixem de banda les discrepàncies puntuals i actuem coordinadament; Supervivència, perquè és molt el que ens hi juguem, la nostra capacitat de progrés pot estar compromesa si no encertem.

Hem iniciat ja l'elaboració del document que acollirà les Conclusions del Congrés. Mentre el finalitzem, si que volem deixar constància de tot un seguit d'impressions obtingudes al llarg del desenvolupament de les tasques congressuals.

Algunes d'elles inviten a la preocupació pel seu negativisme: la lluita contra un fenomen com la sequera sempre ha de tenir com a element fonamental la previsió, i en el cas que ens ocupa, tot i tenir en compte la proximitat de la sequera del 2008, no s'han fet els deures en el període inicial del succés, i bona prova és el retard en el compliment dels Plans de Gestió de Conca corresponents als dos períodes 2009-2022.

Per contra, el Congrés ha pogut constatar el progrés en matèries com la digitalització dels serveis, els avenços en la intel·ligència artificial o en l'activitat investigadora la descontaminació de pous i aqüífers, que permetrà millores significatives en molts dels processos de gestió dels serveis del cicle de l'aigua.

Com no podia ser d'altra manera, una bona part del debat es va centrar en la tipologia dels recursos a emprar per fer front a la sequera, constatat que els recursos convencionals, superficials

i subterranis, no garanteixen a data d'avui el subministrament d'aigua. Això determina la necessitat d'acudir a la implementació de recursos no convencionals, bàsicament els provinents de la dessalinització de les aigües marines i de l'aprofitament de les aigües regenerades. En la línia en què s'estructura aquest article, crida l'atenció una certa tendència minusvaloratòria dels recursos convencionals a favor dels no convencionals, que, certament, no sembla la més adient en aquests moments.

El molt interessant document generat per l'Observatori de l'Aigua de la Intercol·legial de Catalunya sota el títol "Catalunya 2050: Bases per a la transició hídrica", a banda d'importantes aportacions en diversos àmbits de la gestió de l'aigua a mig i llarg termini, va obrir la porta al concepte d'interconnexió de conques, aliè avui per avui a les planificacions governamentals, però que no caldrà menysprear, ni molt menys.

La nostra Associació, que recolza bàsicament l'esmentat document, va generar un altre document relatiu a l'anterior, anomenat "Reflexions sobre la transició hídrica" dins el qual s'aposta per una Catalunya interconnectada hidrològicament, una proposta legalment assumible (tot i la seva dificultat, que no amaguem), tècnicament viable i solidàriament necessària, però per sobre d'aquestes disquisicions de caire polític-administratiu, en base a que l'aigua no és propietat de cap territori.

Aquest document de la nostra Associació manté l'estructura del Pacte Nacional per l'Aigua formulat al 2012, després de l'episodi de sequera del 2008, al qual cap de les forces polítiques presents aleshores al Parlament de Catalunya no el van donar suport, ni el van criticar, prova inequívoca de que aquesta sequera del 2008 no va despertar les consciències hidràuliques dels nostres representants polítics. Per coses com aquesta, després va passar el que ha passat i la sequera actual ens va sorprendre sense els deures fets.

Ara, l'actual Govern manifesta el seu interès en presentar un Projecte de Llei de Transició Hídrica que, contingui el que contingui, haurà de ser la renovació de l'esperit del Pacte de l'Aigua que alguns, crec que bastants, estem esperant des de fa massa temps. Tant de bo que, ni que sigui de forma excepcional, es deixin aparcades les quotidianes picabaralles i es pugui assolir el consens majoritari respecte del present i del futur de l'aigua que Catalunya necessita.

Xavier Latorre
President de l'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua.

Hidroansietat i mitologema. És Catalunya Singapur?

Figura 26. Augment històric del preu de l'aigua a Barcelona i projecció futura en base a la tendència vista entre 2000-2023.

Font: V. Viscor i V. Pesquera, Societat Orgànica i Associació Internacional d'Enginyeria Sense Fronteres, maig 2024.:

La sisena edició del Congrés de l'Aigua a Catalunya organitzat per la nostra associació va ser especialment interessant. Es van tocar una gran amplitud de temes, protagonitzats per la digitalització i el control de la gestió del futur de l'aigua, incloent-hi la IA.

Per raons d'edat, aquests assumptes em donen molt de respecte. Per això, em va interessar moltíssim la informació que al Congrés es va donar sobre el model de gestió de l'aigua previst pels hidropolítics en la seva planificació de conca.

Com és natural, el document quadricolegial sobre la transició hídrica a Catalunya va estar molt present i va planejar sobre la cerimònia de clausura, en què la Directora general de Transició Hídrica de la Generalitat de Catalunya va tornar a enumerar les mesures planificades perquè en el futur siguem més resilents. Encara que, per mi, igual de fràgils davant la meteorologia adversa.

Fràgils per diversos motius. I avui em vull referir a un en concret. El cost de l'aigua que haurem de pagar per aconseguir aquesta resiliència i l'anhelada independència del cel en la gestió que conté el mitologema que es venera a l'Acadèmia i a la Conselleria.

Jordi Agustí, ponent dels quadricolegials, va introduir dos conceptes interessants. El de la hidroansietat davant de futurs càstigs divins per la nostra conducta irresponsable amb la Natura i el de l'exemple políticament correcte que el futur de la Catalunya hídrica sigui com el present i futur de Singapur.

Pel que fa a la hidroansietat, la Directora general va emfatitzar en el discurs de cloenda que només hi ha una solució vàlida d'acord amb la planificació hidrològica vigent. Es tracta per descomptat del recurs

al que nosaltres anomenem l'aigua d'endoll i que més ben expressat se sol anomenar aigua regenerada i dessalinitzada. Deixant de banda (per ara?), qualsevol solució basada en un transvasament. És a dir, que es continua sent fidel al dogma establert en ocasió de l'arribada a la gestió de l'aigua de la Directiva Marc comunitària.

Un cop més, un líder de la hidropolítica va demostrar l'absència de seducció al missatge. I nosaltres, en acabar el discurs, ens convertim també en hidroansiosos. Per això vam abandonar l'acte amb un enorme desassossec. Perquè no podem entendre com és possible que tot un aparell administratiu tan enorme i ben dotat de personal i d'assessors com és el que duu a terme la gestió de l'aigua, no té mai en compte l'emissió dels seus missatges des de la seducció i no des del convenciment.

Tot i això, hi ha ansietat. I aquesta només passa quan no fem el que volem sinó el que la por a alguna cosa o algú ens imposa fer. Però la hidropolítica guiada per la por (a la sequera, a la inundació, a l'hecatombe climàtica o al què diran si discrepo), només genera un mitologema. El d'una determinada Ciència com a poció màgica o paraula del déu del moment. D'aquí només es pot desprendre desconfiança. I si el rebut de l'aigua va pujant, la combinació de la por i l'encariment porten indefectiblement al descrèdit moral d'una empresa. Que és una cosa que la societat no perdona.

Interconnectors, deixeu tota esperança, vosaltres que entreu a la planificació vigent. Aquests gairebé 22.000 M€ previstos al vostre document, podran rebaixar-se en eliminar del pressupost els 600 milions de la interconnexió. En qualsevol cas, gairebé això costa garantir a la població catalana prevista de deu milions d'habitants l'any 2050 la satisfacció d'una demanda d'aigua propera als 5000 hm³ per a tots els usos mantenint les demandes ambientals dels rius i la resta de les masses d'aigua.

Per aconseguir-ho ens dieu que caldrà una nova governança de l'aigua amb noves estructures. Sent una de les claus, a banda de les modificacions legislatives necessàries (la llei de transició hídrica implorada), una coordinació perfecta de l'administració de l'aigua de Catalunya amb la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

El lema triat pels quadricolegials per als propers 25 anys és el de «Catalunya: UNA SOLA AIGUA, UN NOMÉS PAÍS I UNA SOLA CONCA». Per disposar del 70% d'aigua fabricada per donar beure a l'assedegat i menjar afamat. Això ens acostava al model singapurenc. Adoptat quan Malàisia va dir "no" a fer-los arribar la seva aigua dolça des del continent. Encara que l'Ebre català, no el tenen a Singapur. Però a Catalunya, sí. Aquesta és la gran diferència que a mi em genera molta hidroansietat. Aquí mana el mitologema, a Singapur, les relacions internacionals.

El repte és important. I per això, recordem una vegada més la frase de Josep Pla admirant l'skyline novaiorquès: I això, qui ho paga?

Vegem-ho en un sol exemple. L'Àrea Metropolitana de Barcelona ha anunciat pujat les tarifes de l'aigua el 2025. L'argument esgrimit, evident després d'això exposat, no és altre que poder fer front als increments pressupostaris derivats de les inversions ordinàries de manteniment i gestió de la xarxa i als quals exigeixen les inversions extraordinàries derivades de les mesures adoptades

per l'Agència Catalana de l'Aigua. Paral·lelament, es preveu la construcció de 230.000 nous habitatges en el seu àmbit d'influència.

Amb les mesures previstes es busca eixugar el dèficit actual de 200 hm³/any. Serà aquesta una bona base de partida per al pacte social de Catalunya?

En fi, per acabar, no queda més que fer una ullada a la nostra foto de portada. I comprovar com puja desbocada la línia que ens indica el que ens ha costat, ens costa i ens costarà l'aigua a la primera meitat del segle XXI. Genera confiança aquesta dada, o més hidroansietat? A Singapur, segur que es veu altrament. Però Catalunya no és Singapur

Lorenzo Correa
Vicepresident de l'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua

La digitalització amb AQUA360: Clau per fer front a la sequera i als reptes del futur

En un context global cada cop més complex — marcat per pandèmies, conflictes geopolítics, ciberatacs i un canvi climàtic accentuat— la gestió eficient de l'aigua esdevé imprescindible. En aquest escenari, Aigües de Vic ha fet de la **digitalització** l'eix estratègic per garantir la resiliència del servei i fer front a la sequera estructural que afecta el país.

Una estratègia digital basada en quatre pilars

L'estratègia digital d'Aigües de Vic es fonamenta en:

1. Digitalització del cicle urbà de l'aigua: des de la captació fins als usos finals.

2. Integració de tecnologies: amb sensorització, gestió de les dades, Intel·ligència Artificial i ciberseguretat.

3. Col·laboració amb els agents del sector i el territori: administracions, empreses, centres de recerca i associacions.

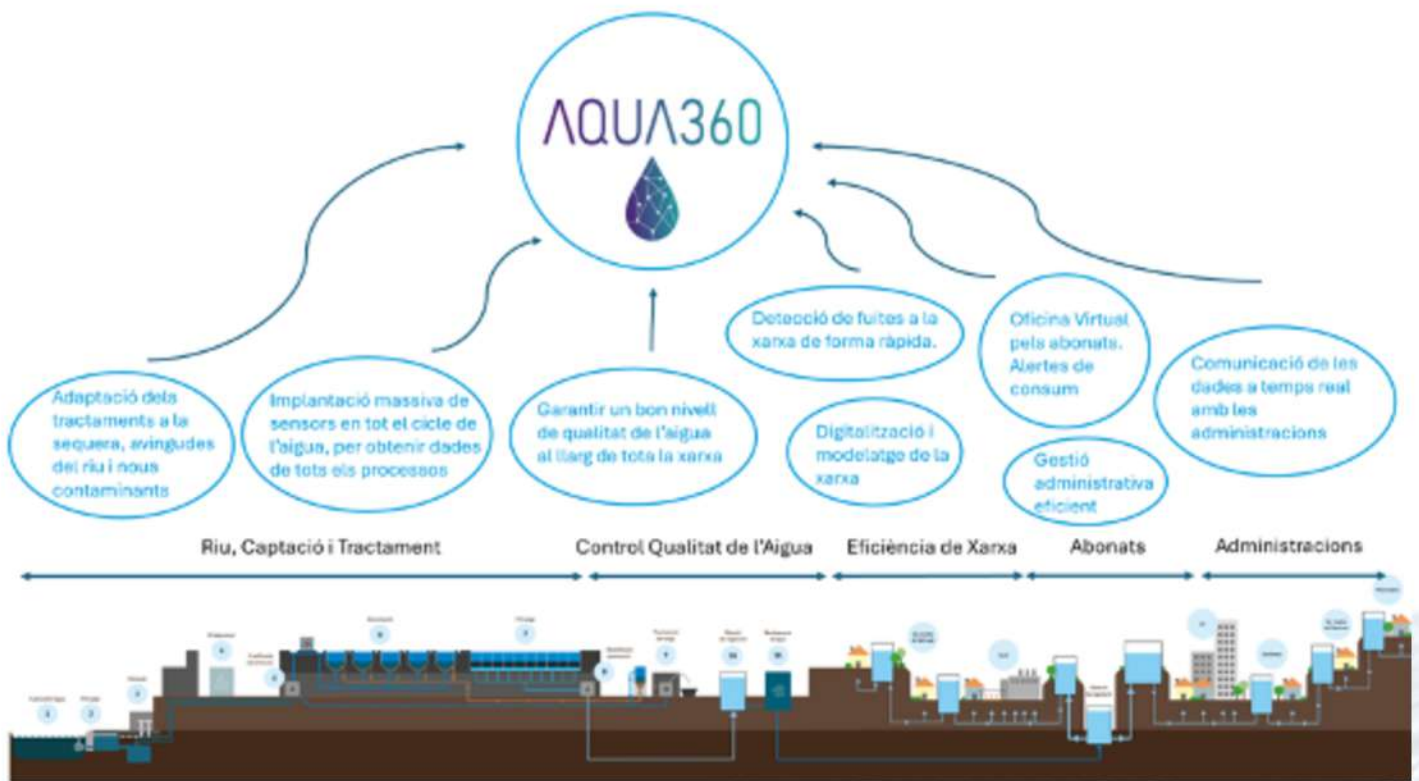
4. Tecnologies obertes: solucions de codi obert, garantint el control de les dades, la interoperabilitat i el desenvolupament modular i col·laboratiu entre empreses i administracions.

AQUA360, la plataforma integradora i clau per la gestió eficient del cicle de l'aigua.

La plataforma AQUA360 és la materialització d'aquesta estratègia, i actua com a element clau pel control de tots els processos que intervenen amb la gestió de l'aigua, permetent una gestió transversal i compartida de les dades. Aquesta eina ha estat clau per englobar solucions pioneres com:

- **Control del riu, captacions i el tractament en temps real:** monitoratge entemps real del riu Ter per adaptar els tractaments a nous contaminants, episodis de sequera i avingudes del riu.
- **Digitalització de la xarxa hidràulica:** Repositori central d'informació de la xarxa, per l'operativa i modelatge hidràulic.
- **Comunicacions pel territori:** Implantació de sistema de comunicació obert per la implantació massiva de sensors en tot el cicle de l'aigua. Obtenir dades de tots els processos, primer pas clau per la digitalització.
- **Eficiència de la xarxa hidràulica:** Gràcies al 100% de comptadors amb telelectura i els sistemes de modelatge i Intel·ligència artificial, detecció de fuites a la xarxa de forma ràpida.
- **Control de la qualitat de l'aigua a la xarxa:** Garantir una bona qualitat de l'aigua al llarg de tota la xarxa, gràcies a la sensorització i models d'intel·ligència artificial.
- **Gestió i serveis amb els abonats:** serveis 24x7 per als abonats, com les alertes de consum horàries.
- **Comunicació amb els Ajuntaments:** Transparència amb els Ajuntaments compartint les dades del servei, com per exemple, les dades de consum a temps real i restriccions imposades segons els estats de sequera, per poder prendre les decisions oportunes.

Resultats que parlen per si sols

Des del 2018, Aigües de Vic ha aconseguit:

- **Reducció del 25% d'aigua captada al riu.**
- **Millora del 20% en l'eficiència de la xarxa**, amb un Rendiment Tècnic Hidràulic (Indicador d'eficiència) que es manté al voltant del 90%.
- **Optimització dels processos i del tractament:** Millora de l'eficiència energètica d'un +13% i optimització de la dosificació dels reactius químics.
- **Millora del servei a l'abonat i més transparència amb les administracions.**

Aquest camí cap a la digitalització ha estat possible gràcies a una àmplia comunitat d'agents implicats i al compromís de col·laboració i innovació. Principalment gràcies a l'Ajuntament de Vic, Ajuntament de Gurb, Ajuntament de Muntanyola, Ajuntament de Santa Cecília de Voltregà i Ajuntament d'Avinyó, però també gràcies a la resta d'stakeholders del sector, com les associacions, remarcant el paper de dinamitzador de la Catalan Water Partnership (CWP), empreses operadores i tecnològiques, administracions, com ACCIO, la Generalitat i Diputació de Barcelona, centres de recerca i universitats, que han ajudat al desenvolupament de totes aquestes solucions que conformen AQUA360.

Adrià Salvans
Aigües de Vic

Visita guiada a la ciutat de Vic

Un cop finalitzat el Congrés l'Associació va organitzar amb l'Ajuntament de Vic una visita guiada a la ciutat.

La visita va començar a la catedral, amb la contemplació i explicació del contingut i la història dels murals de Josep Maria Sert. Les seves pintures murals envolten l'espai arquitectònic i enriqueixen l'interès monumental del conjunt.

L'any 1907 va rebre l'encàrrec de pintar l'interior de la catedral, a causa de la seva amistat amb el bisbe Torras i Bages, que es va convertir en el seu "consiglieri". L'èxit internacional com a pintor va anar endarrerint l'execució de l'obra, que no es va poder iniciar fins a l'any 1927. La crema de la catedral per elements anarquistes en juliol de 1936 va malmetre completament les pintures. Acabada la guerra, el mateix pintor va reiniciar la seva execució, des de l'angoixa que patia davant la barbàrie

Si les anteriors mostraven una església triomfant les actuals se centren en la passió de Crist entesa com una al·legoria del patiment de la humanitat i la seva redempció, exemplificada amb les figures dels sants i la resurrecció de Crist. També va incloure als murals figures amb cares conegudes, com és el cas de Cambó i Macià, en una al·legoria de la reconciliació, i fins i tot d'Alfonso XIII. Els nous murals es van inaugurar l'any 1945, poc abans de la mort de l'artista. La col·lecció comprèn vint-i-dues composicions de gran complexitat temàtica, considerades la culminació de l'obra de Sert.

Posteriorment la visita va discórrer pels carrers del barri antic, amb visita al Temple Romà i a la Casa de la Ciutat, on es pot veure un fragment de l'Homenatge a Orient i Occident, que formava part de la decoració de la catedral anterior a la guerra.

El recorregut va finalitzar amb una visita a la seu d'Aigües de Vic, ubicada a la Casa Caçador, que és un dels llocs on s'ambienta l'obra de Miquel Llor "Laura a la ciutat dels Sants".

Lorenzo Correa

Vicepresident de l'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua

Sequera/inundacions, un binomi pervers i inseparable

Els experts en canvi climàtic ja porten temps avisant de que, com a conseqüència d'aqueix fenomen es produirà un increment significatiu de les temperatures màximes i mínimes, episodis d'onades de calor cada cop més llargues i una reducció de les precipitacions en uns percentatges encara no del tot determinables. Tot això, acompanyat d'un increment de fenòmens extrems (eufemisme emprat pels experts per referir-se als episodis de sequera i a les inundacions).

La Directiva Europea 2007/60/CE, de 23 d'octubre de 2007 transposada al nostre ordenament jurídic mitjançant el RD 903/2010, de 9 de juliol, determina que els Estats membres hauran de redactar i aprovar el Pla de Gestió del Risc d'Inundacions (PGRI), que ha de recollir totes les mesures sobre avaluació i gestió del risc d'inundació, amb l'objectiu de reduir les conseqüències adverses que aquest fenomen poden tenir sobre la salut humana, el medi ambient, el patrimoni cultural, l'activitat econòmica i les infraestructures.

Aquell Pla s'ha de revisar cada 6 anys, coincidint amb el Pla de Gestió, incorporant les seves actuacions al Programa de Mesures d'aquest, que, naturalment han d'incloure, entre altres, les corresponents a la lluita contra la sequera.

Així, doncs, ens trobem amb dos fenòmens meteorològics oposats, però que necessiten de tractaments polítics, tècnics i administratius comuns, essent la PREVISIÓ l'element fonamental d'ambdós. D'una banda, els Plans de Gestió del Districte de Conca Fluvial de Catalunya determinen, mitjançant els corresponents Programes de Mesures, les actuacions que millorin la garantia de subministrament d'aigua per tal d'evitar o minimitzar els episodis de sequera, mentre que el Pla de Gestió del Risc d'Inundació ha de recollir totes les mesures sobre avaluació i gestió del risc d'inundació, amb la finalitat de reduir les conseqüències adverses que aquest fenomen pot tenir sobre la vida de les persones, el medi ambient o l'activitat econòmica, en general.

Disposem, doncs, a futur, de les eines suficients per fer front als dos fenòmens, el de la sequera i el de les inundacions. Ara i sempre, el que cal fer és complir amb allò establert: sabem el que cal planificar i com. Sabem o sabrem complir-lo?

Protecció Civil de Catalunya es l'organisme que ha de coordinar els serveis d'emergència quan es produeix una inundació. Existeixen plans segons el seu àmbit territorial.

521 municipis de Catalunya estan obligats a tenir un pla de protecció civil per risc d'inundació i més de la meitat no compleixen aquesta premissa ja sigui perquè el tenen caducat (237) o bé perquè encara no l'han redactat (60).

Entre els que no tenen el pla fet hi ha municipis amb un risc molt alt d'inundació com diversos municipis metropolitans.

Per contra, hi ha 224 municipis que sí que tenen vigent el pla d'actuació, una xifra que ha augmentat respecte a l'últim any, ja que s'hi han sumat 64 municipis més.

Ens trobem en un moment força delicat de la nostra història hidrològica: estem lluitant contra la sequera més important de les últimes dècades (que ningú pensi que les darreres pluges ja han acabat amb ella), i de forma paral·lela hem d'afrontar la lluita contra les inundacions, que ja estan trucant a la nostra porta.

Algunes reflexions per finalitzar:

- El risc zero no existeix.
- Tampoc és possible la protecció total contra les inundacions.
- El que si podem, i si podem ho hem de fer, és reduir al màxim els seus efectes.

Xavier Latorre
President de l'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua.

La DANA de València en el Congrés REBUILD

El dia 23 d'abril, vaig tenir l'oportunitat de participar en una taula rodona celebrada a Madrid, en el marc d'una nova edició del Congrés REBUILD. Aquest Congrés va introduir la construcció industrialitzada a Espanya i és el fòrum d'innovació més gran per transformar l'edificació, impulsar la digitalització i la descarbonització del sector.

REBUILD acull més de 5.600 nous projectes d'edificació. En aquesta edició es va comptar amb l'assistència de 27.000 promotors, constructors, arquitectes, aparelladors, enginyers, interioristes i instal·ladors. I en aquest gran esdeveniment tecnològic per a l'edificació, hem tingut l'oportunitat de parlar en un debat apassionant sobre com reconstruir en situacions post catàstrofe, i en concret en el cas de la DANA de València, analitzant les seves causes i conseqüències.

Es va debatre sobre les conseqüències de les avingudes catastròfiques i sobre la reconstrucció de les zones afectades. Però també sobre les causes i de la fragilitat dels entorns urbans a les catàstrofes naturals. Sobre ciutats i paisatges urbans, encara sense ordenances municipals que regulin els aspectes relatius a les inundacions urbanes. I de la imprescindible implantació de l'esponjament a les ciutats.

A la meua intervenció vaig emfatitzar que, de nou, l'exuberància incontrolada deixa inermes els éssers humans i les seves tecnologies avançades. Què vam aprendre de la Dana valenciana? A cercar culpables. A assenyalar amb el dit allò que hauria d'haver fet el responsable i no va fer. Què hauríem d'aprendre? Entre moltes altres coses, que la queixa és necessària però no suficient per disminuir els riscos. Sempre és millor que la matisi la responsabilitat

Inundació és eterna exuberància incontrolada. Però no donem prou atenció ni importància als qui són aquí per controlar-la actuant amb precisió i experiència. Perquè les obres hidràuliques segueixen sense adquirir el protagonisme que mereixen com a garants de la protecció de l'espècie humana amenaçada en urbs densament poblades creuades per llits violents per imperatiu geològic. Aquelles en què la memòria històrica ens recorda el perill

Per això, hauríem de saber que les obres hidràuliques són les millors eines per garantir que la justícia de l'aigua justa s'imparteix bé. Amb responsabilitat, honradesa, risc personal i un gran esperit de treball.

Tornaran les tardors en què la temperatura del nostre Mediterrani tancat siguin elevades. Diuen que cada cop més. Sempre tindrem a prop de les seves platges, impertèrrites, unes cadenes muntanyoses amb pendents pronunciats. I les aigües de vessament envairan desbocades profunds barrancs molt erosionables.

I les lleres "naturals"? Aprenuem que només "funcionen" en avinguda quan els períodes de tornada són baixos. I quan són alts, només es pot evitar el desbordament mitjançant la seva regulació amb

embassaments aigües amunt de les zones de risc i perill. I han de tenir pocs impediments al pas de les aigües als seus trams ciutadans.

Fem servir les defenses que ens proporciona l'enginyeria. Obres hidràuliques, SUDS, permeabilització. I recordem sempre que la Natura no és immutable. Va mutant el territori mitjançant l'erosió, el transport i el dipòsit. Seguint sempre l'atracció gravitatòria.

Tampoc no hem d'oblidar que a l'avinguda es conjuguen factors de sort, incertesa, probabilitat i coneixement. I això fa molt fràgils també les prediccions exactes. Per això sempre és millor que no hi hagi grans superfícies de sòl o masses vegetals en lleres envoltades d'un gran desenvolupament urbanístic.

Considerem molt important que quan es donin llicències d'obra el concepte d'inundabilitat hi sigui present. Per això, ho hauria d'estar a la Llei del Sòl, a les normes urbanístiques de les autonomies i al Codi Tècnic de l'Edificació.

D'altra banda, en qualsevol transacció immobiliària, el notari hauria d'incloure el risc d'inundació que pesi sobre l'immoble a la compravenda. I ara que la intel·ligència artificial està tan de moda, caldria començar a utilitzar-la en la detecció d'inundacions per disminuir la fragilitat. Perquè fins ara les prediccions es basen en tecnologies del segle passat. Per exemple, les alertes meteorològiques haurien de ser substituïdes per alertes d'impacte a conques i declarades com a mínim amb 24 hores d'antelació.

Per acabar, les actuacions i infraestructures necessàries s'hauran d'executar per evitar nous episodis. A la zona més afectada per la DANA valenciana, es van recollir al Pla Hidrològic del Xúquer de 1998. I també al Pla Hidrològic Nacional de 2001.

Per desgràcia en més de dues dècades cap no es va executar. I el desenvolupament urbanístic va inundar i impermeabilitzar la zona incrementant riscos i obligant a adoptar aquestes mesures a un cost molt superior. Perquè ara tot haurà de revisar-se a la vista dels canvis esdevinguts al territori per comprovar si les solucions proposades llavors continuen sent vàlides i són suficients.

Els riscos d'inundació tenen les seves causes a les capçaleres de conca i els seus efectes a les valls. Per això, l'enginyeria no ha de desatendre mai la geografia. i s'ha de prioritzar en l'ordenació territorial la reducció d'exposició i vulnerabilitat. El repte és passar de la cartografia i els models actuals necessaris per a la planificació i delimitació d'accions inundables a convertir-los en models de gestió d'emergència.

Lorenzo Correa

Vicepresident de l'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua

3es. Jornades de l'Aigua a Vilassar de Mar

El primer cap de setmana d'abril es varen celebrar les terceres Jornades de l'Aigua a Vilassar de Mar amb un seguit d'actes organitzats per Aigües de Vilassar – Mina Vella i amb la col·laboració de l'Ajuntament i d'altres entitats culturals de la vila.

El divendres, a la tarda, el doctor en Medi Ambient i enginyer de Forests Oriol Bassa pronuncià una conferència sota el títol: “Possibles afectacions d’una gota freda (DANA) al Maresme” per tal de respondre a la pregunta: “Com podria afectar una DANA a Vilassar de Mar?”, ja que la població es podria considerar en una situació de màxim nivell de risc per inundacions donada la presència de rieres que passen pel mig del poble i la proximitat del mar. La sala de l’Espai Galbany quedà petita davant de l’expectació de la temàtica proposada pel conferenciant, l’acte va ser conduït per l’Agustí Martín, degà de la Facultat de Nàutica i presentat per en Josep Budó president de Mina Vella. La xerrada va ser realitzada gràcies a la col·laboració de l’Aula d’Extensió Universitària de Vilassar de Mar. Es va comptar amb la presència de l’alcaldessa Elena López i diversos regidors del consistori.

El dissabte al matí, al pati de l’Escola Pérez Sala, es van muntar un seguit de jocs infantils i tallers mediambientals amb l’ajut de diversos voluntaris i

Aigua Amiga

de l’entitat d’estudis nàutics Bricbarca. Les activitats infantils van animar la fira que, en motiu de la Setmana de la Salut, van organitzar l’Ajuntament i el Banc de Sang on es van recollir un total de 250 donacions.

El diumenge, al Museu de la Mina Vella, es va fer una neteja col·lectiva de la riera d’en Cintet per tal de conscienciar a la població de la necessitat de mantenir nets els pocs espais naturals que hi ha a la vila, tals com platges i rieres. Els voluntaris participants van poder gaudir d’una xocolatada amb melindros mentre es realitzava la programació especial en directe de Vilassar Ràdio sobre l’aigua al nostre poble. Al programa hi van participar diversos membres de la junta d’Aigües de Vilassar – Mina Vella i el gerent, Albert Ràmia, que van ser entrevistats per tal d’explicar el funcionament, la història i el dia a dia de la companyia.

Imatges VI Congrés de l'Aigua

Imatges VI Congrés de l'Aigua

Una darrera cosa

Estimats membres del Comitè Científic-Tècnic, intervinents, congressistes, suport institucional i patrocinadors, en nom de l'**Associació Catalana d'Amics de l'Aigua**, volem expressar el nostre més sincer agraïment a cadascun de vosaltres.

La vostra expertesa i dedicació, demostrades a través de les vostres valuoses intervencions i el rigor científic del Comitè, han estat fonamentals per a l'èxit d'aquest esdeveniment.

La participació activa i l'interès dels congressistes han enriquit enormement els debats i l'intercanvi de coneixement.

El suport inestimable de les institucions ha estat crucial per fer possible aquest congrés.

Finalment, volem destacar i agrair profundament la generositat i la confiança dels nostres patrocinadors, sense els quals aquest esdeveniment no hauria estat possible.

Gràcies de tot cor per la vostra contribució i per fer d'aquest congrés un espai de diàleg i aprenentatge tan profitós per a tots.

SUPORT INSTITUCIONAL

PATROCINADORS

A high-speed photograph of water splashing, creating a dynamic and textured background. The water is captured in various stages of movement, from a large splash at the top to smaller droplets and bubbles below. The overall color palette is a range of blues, from deep navy to light, airy tones.

Aigua Amiga